

Po Vstúpení – 13.5.2018

Nový zákon

Milost' Pána Ježiša Krista s nami teraz i naveky.

Jeremiáš 31:31-34 „*Ajhľa, prichádzajú dni – znie výrok Hospodinov - keď uzavriem novú zmluvu s domom Izraela a s domom Júdu. Nie zmluvu, ktorú som uzavrel s ich otcami, keď som ich zobral za ruku, aby som ich vyviedol z Egyptskej krajiny, zmluvu, ktorú oni zrušili, hoci ja som bol ich Pánom – znie výrok Hospodinov. Lebo toto bude zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po oných dňoch – znie výrok Hospodinov – svoj zákon vložím do ich vnútra a vpišem im ho do srdca. Ja budem ich Bohom a oni budú mojim ľudom. Potom už nikto nebude viac poučovať bližneho ani svojho brata: poznajte Hospodina! Lebo všetci ma budú poznať od najmenšieho až po najväčšieho – znie výrok Hospodinov – lebo im odpustím ich viny a na ich hriech si už nespomeniem“.*

Večne platná zmluva – tento pojem v legislatíve nepoznáme. Všetko je len do času. A každá zmluva sa dá – pri nedodržaní podmienok – anulovať, zrušiť alebo je platná len do určitého termínu a podľa určitých zásad. Človek nemôže podpísať zmluvu, ktorá je večná, lebo on sám je dočasný. Preto je **pojem „večne platná zmluva“ možný iba vo vzťahu s Pánom Bohom. Je to zmluva, ktorá sa ani pri zmene okolností nemení.**

Slová o takejto zmluve napísal prorok Jeremiáš, ktorý pôsobil v rokoch 625-580 pred Kristom, naplnili sa v rokoch 30-33 po Kr. a platnosť nestratili ani v roku 2018. Nič sa nezmenilo ani vstúpením Pána Ježiša na zem, skôr môžeme povedať, že sa **tieto slová stále viac a viac v Božom Synovi realizovali a potvrdzovali.** Preto aj v túto nedeľu môžeme tento text prijať za svoj a žiť v Jeho sile aj počas nášho života.

Boh, ktorý túto zmluvu podpisuje s človekom je vyvýšený a večný Pán. No zostáva vo vernosti voči pominuteľným hriešnikom. Dobrovoľne sa zaväzuje dodržiavať slová tejto zmluvy, vyplniť zaslúbenie. Pretože v zmluve s Hospodinom je viac požehnaní a prínosu ako príkazov a zákazov. A **hoci stoja ľudia voči Bohu v „nevýhode“, On ich nepovažuje za porazených, ale za milovaných a zachránených.** Zmluva je uzavretá medzi osláveným Bohom a nami ako ľuďmi hriechu, my tou zmluvou nič nestrácame, práve naopak získavame.

Pán Boh na nás nekladie nadmerné bremená, ktoré nemôžeme splniť. Neuzatvára s nami pre nás nevýhodnú alebo vopred nesplniteľnú zmluvu ani neuvaluje neúnosné sankcie. **Dáva si iba jedinú podmienku: aby sme aj**

my boli verní tejto zmluve. Zároveň však dodáva – pretože nás pozná – že aj keď my sa spreneveríme, On zostáva verný, ako hovorí ap. Pavol v 2 liste Timoteovi (2:11-13). To znamená, že prichádza s trestom, ktorý je motivovaný milosťou, ale nevypovedá zmluvu za žiadnych okolností. Práve naopak: **Boh túto zmluvu potvrdzuje - SZ neustálym vyslobodzovaním vyvoleného ľudu a v NZ v Kristovi zmluvu potvrdzuje krvou.**

Na prvý pohľad sa zdá, že Boh nezvíťazí alebo že dokonca na svoj ľud zabudol – veď Izraelci boli v Egypte 430 rokov a potom sa vždy po určitom čase vrátili do zajatia, alebo im Pán Boh neposlal 400 rokov žiadneho proroka, aj na Veľký Piatok mohol vzniknúť dojem, že Boh zrušil zmluvu. No On **práve vtedy – počas útoku nepriateľov z radov ľudí či diabla – pripravoval svoje víťazstvo – výhru zľutovania a moci lásky.**

Ním sa otvorila nová etapa vyvoleného ľudu, v ktorej všetko bude iné. Zmizne zaťaženosť minulosťou, vinami, ktoré sa stali a boli odpustené, zmizne každé bremeno, ktoré doteraz bolo nesené a Pán Boh na nič z toho, čo bolo nebude spomínať. Boh nás o tom uistíuje tak, že si tým môžeme byť 100% istí: odpustí, nepripomenie a všetko urobí nové. Jediné, čo zostane rovnaké budú slová: „*budem ich Bohom a oni budú mojim ľuďom*“.

Napriek týmto slovám lásky a povzbudenia netreba chápať všetko tak, že to bude obdobie bez zákona. Láska nie je bez podmienok alebo hraníc. Zákon teda zostane, len sa zmení jeho podoba. Kým **dovtedy bol napísaný na dvoch kamenných doskách skôr ako výstraha, ako niečo vynútené, no teraz bude napísaný na doskách srdca ako motivácia.** Bude to vnútorná norma pre každého jednotlivca. Práve preto, že tento zákon sa vpíše do srdca ľudí, nebude treba poučovanie. Lebo človek, ktorý bude mať v sebe lásku k Pánu Bohu, sám bude poznávať Hospodina, Jeho vôľu.

Ak spoznáваме Pána Ježiša Krista, potom je pre nás úplne normálne, že žijeme v poslušnosti Jemu a že s Ním máme spoločenstvo. Zákon lásky v nás, nás učí dôvere, ktorú zákon napísaný na kamenných doskách v človeku nikdy nemôže vyvolať. Ak totiž poslúchame zo strachu pred následkami zákona, je to záležitosť rozumu. Ak poslúchame kvôli láske, ktorú cítime voči Bohu, je to záležitosť srdca. Rozdiel je v tom, že ak chceme poslúchať z rozumu, musíme na tú poslušnosť stále pamätať a sústrediť sa na to. Ale ak poslúchame zo srdca, prirodzene v nás vzniká a existuje poslušnosť Božím zákonom.

Ten najdôležitejší zákon je totiž zákon lásky, tak to učil svojich učeníkov aj Pán Ježiš. Tento zákon platí aj dnes tak, ako platil a bude stále platiť. Pretože

tento zákon bol potvrdený krvou Ježiša Krista a nikto ho nemôže zrušiť. ***Každý kto miluje teda robí všetko pre dobro toho druhého, dokonca je ochotný dať aj svoj život pre bližného. Pritom nemusí byť nútený spismi, ale láska v ňom ho k tomu povzbudzuje.***

A práve to je tá „večne platná zmluva“, ktorú s nami hriešnikmi uzatvoril nebeský Otec s jedinou podmienkou, aby sme boli verní tejto zmluve, ktorú nám nenapísal na kamenné dosky, ale priamo do srdca láskou svojho Syna. Tá láska nás učí ako žiť. Stačí ju len nechať v nás pôsobiť a počúvať jej tichý šepot. Amen.